

9 Smed Martinus Adolph Eliassen kaldet Ekmann født den 1815.

Efter at Tiltalte, hvem en tidligere idømt Hoerstraf er eftergivet ved Kgl. Resolution, ved Højesteretsdom af 18 Marts 1863 var dæmt fra Livet og Kroppen at henlægge paa Stejle og Hjul, blev denne Straf ved Kgl. Resolution af 11 Jan 1864 ham eftergivet imod at hensættes til Tugthusarbejde paa Livstid. Han blev imidlertid Ifølge Justitsministeriets Skrivelse af 17 Marts 1882 forvundet sin Frihed i Anledning af Kongens Fødselsdag den 8 April næstefter.

I løbet af de sidste fem Aar af sin Straffetid, har han (se Bilag C. Side 143) tilstaaet jævnlig ved Henvendelse til Fangerne, som havde Lejlighed til at Tilegne sig Varer paa den i Strafanstalten værende Fabrik, forskaffe sig saadanne, som han altsaa vidste, at de maatte stjæle til ham.

Her med stemmer ogsaa at det er forklaret: af Tiltalte No 4 Jens Ole Pedersen, Bilag C. side 27, at Tiltalte skal have anmodet ham om, at fremskaffe sig Børneklokker. Ekmann indrømmer side 145, at han af Jens Ole Pedersen han modtaget et Skjørt: af Tiltalte No 10 Jens Chr. Jensen Side 37, at denne en Gang sidste Sommer af en anden Fange, Dahl, fik leveret i Gaarden 2 Børne Uldklokker med Paalæg om, at give Tiltalte Ekmann disse, hvilken Anmodning han ogsaa efterkom, hvad Ekmann ogsaa indrømmer Side 145. af Tiltalte No 5 Rasmus Rasmussen, side 44, se ogsaa hvad der herom er anført ved No 5 – at han et halvt Aars Tid har en Gang om Ugen eller en Gang hver fjortende Dag bragt Tiltalte Ekmann Varer, et enkelt Stykke ad Gangen, Uldtrøjer, Strømper samt Duge, endvidere Side 45 at han en Gang efter Anmodning af Ekmann tilvendte sig og leverede denne, 3 Stykker Hvergarnstøj af det, som han selv vævede paa, baade den Gang og ved andre Lejligheder betalte Ekmann med Brændevin eller Fødevarer, indrømmet af Ekmann (S. 144) af Tiltalte No 7 Svend Larsen, (Side 108) at han oftere for henvend et Par Aar siden har efter Anmodning af Tiltalte Ekmann fra Proviantkælderen tilvendt sig og leveret Ekmann Flæsk, et Stykke paa 1 a 2 Pund en eller 2 Gange om Ugen, dog kan der undertiden være hengaaet 1 a 2 Uger, hvor Ekmann intet fik. Se ogsaa hvad der herom er anført ved No 7 og Tiltalte Ekmann Erkjendelse Side 145.

Varerne, som de Paagjældende bragte ham var, som tildels anført, dels strikkede Sager af alle Slags, dels Lærred, Hvergarn og Bomuldstøjer. Hvor meget han paa denne Maade har tilvendt sig, eller hvor ofte han har faaet, har han ikke tilnærmelsesvis, kunnet opgive, det er sket undertiden nogle Gange om ugen, undertiden med flere Ugers Mellemlum.

Ved Tiltalte No 12, Højer, vil Ekmann have forskaffet sig nogle Stykker Stout og Lærred som Højer (side 289) ansætter til en Værdi af 2 Kr.

De ovennævnte Fabrikvarer ere af Tiltalte anbragte saaledes, at en stor Del er forskellige Slags er bragt til Præstens hus som vederlag for den Forplejning han nød. Præstens Hustru har, førend denne Forklaring blev afgivet, af egen Drift anmeldt, at hun af Tiltalte har modtaget 4 Duge, 40 Alen Lærred, et stort Skjørt, nogle smaa Børneklokker, 2 hvide Bomuldsskjorter, 1 Par røde Børnebenklæder, en graa Vest, to smaa sorte VESTE OG 15 STRIBEDE Haandklæder.

Hun betalte Varerne – Lærredet med 25 a 30 Øre pr. Alen, hvilken Betaling blev erlagt ved en Opgjørelse, som fandt sted efter Ekmanns Løsladelse.

Efter Varernes Modtagelse opstod der Frygt hos hende for, at de ikke vare erhvervede paa lovlig Maasw, men hun beroligedes derved, at Ekmann, da hun en Gang, medens han var ude at beslaa Inspektørens Heste, spurgte ham herom, svarede om hun Troede, at han var gal, at han vilde have med disse Fanger at

gjøre, og han afviste bestemt, at han skulde have erhvervet Sagerne paa ulovlig Maade, men under en senere Samtale med Tiltalte efter at Undersøgelserne i nærværende Sag var paabegyndt, indrømmede han, at Lærredet, Dugen, Vestene og Haandklæderne ikke vare erhvervede paa lovlige Maade, hvilke Ting hun derpaa med Undtagelse af Haandklæderne og Lærredet, som var syet til Lagner, leverede ham tilbage.

En anden Del af Varerne, som Tiltalte ligeledes bragte til Præstens Hus, havde beroende der, indtil de efterhaanden afhentedes af hans Datter, Medtiltalte No 36 Thora Emilie Ekmann, der den Gang havde Ophold her i Byen. Som Ting hun saaledes har modtaget af Tiltalte, har hun (Bilag C Side 203) opgivet:

2 røde Uldklokker med sort Bort,

12 Alen Ternet Bomuldstøj,

4 Drejls Haandklæder,

14 Alen Tvistlærred,

5 Alen do,

1 Stykke rødtærnet Bomuldstøj,

flere Par Strømper,

en del Uldgarn,

en lille Æske fyldt med Naale.

De Gjenstande, hun saaledes fik af Faderen, har hun efterhaanden forbrugt med Undtagelse af nogle Strømper og Uldgarne, som hun har foræret bort til Piger, hun tjente sammen med, og desuden har hun solgt nogle Alen Bomuldstøj til Pudevaar.

Tiltalte har (Side 240/356) erkjendt, at hans Datter har faaet de ovennævnte Varer, men han har paastaet at de 2 røde Uldklokker og 14 Alen Tvistlærred ere indkjøbte for Overarbejdspenge paa Fabrikernes Kontor, medens samtlige de øvrige Varer henhører til dem, som Tiltalte har formaaet andre Fanger til at tilvende sig til ham.

Medtiltalte No 34 Caroline Rasmussen, har han foræret en Uldklokke. Men største Delen af de Varer, som han erhvervede det sidste Aar, har han ved Medtiltalte No 31 Sander bragt ud af Anstalten. Sander modtog Varerne i Smedien og skjulte den i en Kasse, som denne Daglig bragtes ud og ind i Anstalten, og som gik ud med Anstaltens Vogne. Disse varer bragte Lander til Pigen Harder, der boede i Horsens, og det var Meningen, at Tiltalte selv vilde have disse Varer efter sin Løsladelse, men forinden var Pigen udvandret til Amerika med Varerne.

De Fanger, som skaffede Tiltalte Sagerne, betalte han enten udelukkende med Brændevin, som han havde indkøbt i stor mængde, tidligere ved Medtiltalte No 33, Preuthum, senere ved Lander.

Med foranstaaende stemmer ogsaa bemeldte Landers Forklaring Bilag C Side 113.

Til Lander har Tiltalte endvidere (Side 148-49) henimod Slutningen af Ekmanns Straffetid en halv Snes Gange solgt, hver Gang 1 a 2 Pund Flæsk og enkelte Gange strikkede Varer, et Par Trøjer, en Klokke og nogle Par Strømper.

Medtiltalte No 3, Niels Laursen, hører til de Fanger, der efter Tiltalte Ekmanns Anmodning i Vinteren 1881-82 1 a 2 Gange om Ugen Have tilvendt sig Uldsager og andre vævede Sager af dem, der forarbejdede paa hans Afdeling (se side 164) et enkelt stykke af Gangen.

Tiltalte har endvidere (Side 177) faaet Varer leverede af Fabrikkens Mestre, navnlig af Tiltalte No 32, Karck, der for Forarbejdelsen eller Istandsættelsen af flere Ting har betalt med Uldtøj. Hermed stemmer ogsaa Karks Side 255 afgivne Forklaring om, at have leveret Ekmann 2 Uldtrøjer og 2 Uldskjorter.

Medtiltalte No 14, Theodor Mortensen, har i det sidste Fjerdingaar før sin Løsladelse af Anstalten i October 1881 jævnlig efter Tiltaltes Anmodning forskaffet ham Uldvarer, som Fangerne tilvendte sig paa Tricotage afdelingen, og som enten bragtes til Præstens eller udførtes af Lander, i Gennemsnit flere Gange om Ugen og et Stykke ad Gangen (Side 225). Som Betaling til de Fanger, der tilvendte sig Tingene, bragte Mortensen fra Ekmann Brændevin, Smør Ost og Sukker, og Mortensen fik for sin Ulejlighed Kaffe og The, som han nød sammen med Ekmann i Smedjen. X

X I ventre margin: Som neden for anført ved Tiltalte No 33 Preuthum skal Tiltalte ogsaa ved brug af en falsk Nøgle have tilvendt sig 20 Pund af Anstaltens Flormel.

Nærmere end allerede sket er har Tiltalte ikke kunnet gjøre Rede for, hvor meget han i det paagjældende Tidsrum – de sidste 5 Aar af hans Straffetid – har erhvervet sig, saa meget mindre som han af sine Overarbejdspenge indkjøbte lignende Varer Personlig vil han aldrig have tilvendt sig noget Stykke i Anstalten, men hvad han modtog, hvad han modtog, har han altid ladet Andre tilvende sig til ham efter Anmodning til dem om at skaffe ham, hvad de vare i Stand til. Han har end ikke tilnærmelsesvis set sig i Stand til at bestemme Værdien af de stjaalne Sager, der ere afsatte paa hvert af de nævnte Steder, men antager, at den udgjør nogle hundrede Kroner.

Tiltalte vil saaledes i Medfør af straf § 52 for Meddelagtighed i simpelt Tyveri være at anse efter bemeldte Lovs § 228 første og 2den Led saaledes, at det efter § 57 maa komme i Betragtning som skjærpene Omstændigheder, at han forhen herfor er anset med Livsstraf, og at den ulovlige Tilvendelse er sket i saa stort Omfang. Se ogsaa ved Tiltalte Nr. 32 Preuthen.